

PĒDĒJIE NOTIKUMI (1. TES. 5:1-11)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Tes. 5:1-11, 1. Moz. 3:15-24, Jes. 13:6-9, Lūk. 21:34-36, Rom. 1:18.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet mēs, kas piederam dienai, būsīm skaidrā prātā! Tērpsimies ticības un mīlestības bruņās un uzliksim pestīšanas cerības bruņu cepuri!” (1. Tes. 5:8).

GALVENĀ DOMA:

Kristus atgriešanās realitāte aicina mūs būt pastāvīgi gataviem.

Šīs nedēļas pantos otrā atnākšana vēl joprojām ir galvenā tēma, bet fokuss ir mainījies. Šeit Pāvils tik daudz neskaidro Jēzus atgriešanās detaļas, bet gan sludina vajadzību pastāvīgi būt gataviem šīs atgriešanās (un ar to saistītās tiesas) gaismā. Iepriekšējie panti bija iedrošinoši. Kad pienāks gals, iznākums būs pozitīvs, nekā tesalonīkieši bija gaidījuši. Tagad viņi labāk saprot Viņa atgriešanās raksturu. Jautājums ir: kā tai sagatavoties?

Draudzē šajā jautājumā, šķiet, bija „miera un drošības” teoloģija, turklāt daži locekļi, iespējams, rēķināja otrās adventes laiku. Ar pravietojumu palīdzību tesalonīkieši cerēja noteikt laiku, kad pēdējie notikumi norisināsies, un tādējādi uzzināt, kad ir jābūt gataviem. Rezultātā bija draudzes locekļi, kas dzīvoja bez jebkādas neatliekamības izjūtas.

Kurš no mums to nevarētu attiecināt uz sevi? Jo ilgāk mēs esam šeit, jo vieglāk ir zaudēt neatliekamības izjūtu. Tomēr mūsu vajadzība ir ņemt vērā šeit rakstītos Pāvila vārdus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 1. septembrī.

DIVAS TIESAS PUSES

Izlasi 1. Moz. 3:15-24. Sastādi sarakstu ar pozitīvajiem un negatīvajiem spriedumiem, ko Dievs izteica Ādamam un Ievai.

Lai gan 1. Tes. 5:1-11 neparādās specifiskais vārds „tiesa”, šajos pantos ir daudz runāts par to. Pāvils grib, lai Tesalonikas ticīgie apzinās, ka Dieva tiesa nav ierobežota ar kaut ko, kas notiks Debesīs gala laikā, bet, ka tai ir reāla ietekme uz viņu ikdienas dzīvi.

Daudziem cilvēkiem mūsdienās nepatīk tēma par tiesu. Viņiem nepatīk, ka tur ir ietverts negatīvais un draudi. Bet Bībeles tiesas koncepcija ir daudz plašāka par draudiem, nosodījumu un nāves soda izpildi. Tajā ir arī pozitīvā puse. Vienkārši ikdienas žēlastības un laipnības darbi nepaliek neievēroti vai neatalgoti (skat., piemēram, Mat. 10:42). Dievs redz visu, ko mēs darām, vai tas būtu pozitīvs, vai negatīvs, un visam ir nozīme galīgajā dzīves iznākumā.

Tiesas divpusējais raksturs ir redzams jau senākajos Bībeles stāstos. Ēdenes dārzā Dievs negatīvi notiesāja Ādama un Ievas grēku. Grēka sekas ir saistītas ar bērnu dzimšanu, zemes kopšanu un atļauto dzīvesvietu. Tajā pašā laikā Dievs izsaka arī pozitīvo spriedumu. Viņš rada ienaidu starp viņiem un sātanu un žēlsirdīgi ietērpj viņus ādās, lai viņiem nebūtu pārmērīgi jācieš mainīgajā vidē. Pat vēl svarīgāks ir tas, ka šīs ādas simbolizēja Kristus taisnību, kas aplās arī viņu grēku.

1. Moz. 4. nodaļā Dievs negatīvi notiesā Kainu, izsūtot viņu trimdā. Bet Kains saņem arī pozitīvu spriedumu. Dievs viņam uzliek zīmi, lai neviens viņu nenogalinātu. Plūdu laikā Dievs negatīvi notiesā zemes iedzīvotājus, iznīcinot plūdus, bet Viņš tiesā arī pozitīvi, nodrošinot šķirstu kā glābšanās iespēju (1. Moz. 6:9-17).

1. Moz. 11. nodaļā Dievs sajauc valodas un izkaisa cilvēkus pa visu zemi (negatīvs spriedums). Kur ir pozitīvā sprieduma puse? To varam atrast Ābrahāma aicinājumā būt par svētību visiem cilvēkiem virs zemes (1. Moz. 12:3). Tie bija tie paši cilvēki, kas bija izkaisīti pie Bābeles (1. Moz. 11:9).

Kā patiesība par Kristu kā mūsu vietnieku padara tiesas spriedumu par mums pozitīvu? Kāpēc mums vajadzētu vienmēr paturēt prātā šo svarīgo patiesību, kad domājam par tiesu?

PĒKŠŅI UN NEGAIDĪTI (1. TES. 5:1-3)

Izlasi 1. Tes. 5:1-3 un Ap. d. 1:6, 7. Ko šajos pantos nozīmē „laiki un stundas”? _____

Frāze „Kunga diena” ir bieži sastopama Vecās Derības tiesas aprakstos. Tā apraksta izšķirošu Dieva iejaukšanos „gala laikā”, spēcīgi uzsverot nepaklausības negatīvās sekas (Jes. 13:6-9, Jer. 46:10, Ec. 30:2-12). Mūsu šodienas pantos Pāvils apvieno šo agrīno konceptu ar salīdzinājumu par zagli, ar ko iepazīstina Jēzus (Mat. 24:43, Lūk. 12:39).

Trīskāršā kombinācija – Kunga diena, zaglis naktī un dzemdību sāpes – ilustrē vienu un to pašu patiesību: Jēzus otrā nākšana būs pēkšņa, negaidīta un ļaunajiem neizbēgama. Gala laiks nav laiks, lai sagatavotos galam. Sagatavošanās laiks ir tagad.

Tomēr 4. pants parāda, ka Pāvils nerāj tesalonīkiešus. Viņi jau zina, ka Kunga diena nāks kā zaglis naktī. Tie ir citi – ar tuvojošos iznīcību tiks pārsteigti tie, kas sauc „miers un drošība”.

Ap. d. 1:6, 7 Jēzus mācekļi jautāja Viņam par zemes vēstures noslēdzošo notikumu laiku. Bet Jēzus neapmierināja viņu ziņkārī par šiem jautājumiem. Stunda un laiks viņiem nav jāzina. Mēs varam redzēt, ka frāze „laiki un stundas” attiecas uz mēģinājumiem izskaitļot laiku, kad pienāks gals. Šādi mēģinājumi piesaista uzmanību, bet garīgā ziņā tie ir neproduktīvi. Tie rada vai nu vilšanos, kad aprēķinātais laiks paiet, vai arī cilvēki atliek sagatavošanos, ja paredzētais laiks ir pārāk tālu priekšā.

Kādas paralēles pastāv starp Lūk. 21:34-36 un 1. Tes. 5:1-11? _____

Saskaņā ar Lūk. 21:34, daudzi cilvēki ar tādām lietām kā alkohols un izklaides cenšas izbēgt no garīgās atbildības. Citi ir norūpējušies par garīgo sagatavošanos galam, bet ir pārņemti ar dzīves rūpēm un raizēm. Tomēr gala pēkšņums nozīmē, ka nāk laiks, kad izklaidīgajiem un bezrūpīgajiem nebūs glābiņa. Pantos, kas seko Kristus vārdiem Lūk. 21:34-36, ir rakstīts, ka glābiņš būs tiem, kas ir nomodā.

Kā mēs varam dzīvot ar apziņu, ka Kristus nākšana ir tuvu, un tomēr neiekrist fanātismā vai ekstrēmismā? Kā mēs varam noturēt pareizo līdzsvaru? Līdzdali savu atbildi grupā! _____

TICĪGO PRIEKŠROCĪBA (1. TES. 5:4, 5)

Piektās nodaļas ievadpantos Pāvils uzrunā tos, kas kaut kādu iemeslu dēļ nav gatavi. Tesalonīķieši jau zina, ka Kristus otrā nākšana būs reāls notikums, tikai nav zināms laiks, kad tas notiks. Tiem, kas nebūs gatavi, pārsteigums beigsies traģiski. Daži nav gatavi, jo domā, ka var atlikt sagatavošanos uz tik ilgu laiku, kamēr notikumi pārlicinās viņus, ka gals ir tuvu.

Tas notika 1950-to gadu beigās. Kāds jauns vīrietis bija dzirdējis sludinātāju sakām, ka Jēzus nāks 1964. gadā, tāpēc draudzei ir labāk jāsagatavojas. Jaunais vīrietis nolēma, ka vēl ir daudz laika un viņš neapgrūtinās sevi ar gatavošanos līdz pat, teiksim, 1962. gadam. Citiem vārdiem sakot, sludinātāja nodoms padarīt gatavošanos neatliekamāku bija atstājis pretēju ietekmi uz jauno cilvēku. Šāda vilcināšanās, protams, ir bīstama, jo tu pat nezini, vai nodzīvosi šo dienu līdz galam. Labā vēsts ir tāda, ka, lai būtu gatavi tagad, mums nav jāzina, kad Jēzus nāks.

Izlasi 1. Tes. 5:4, 5. Kāda ir garīgā nozīme tādām metaforām kā gaisma un diena, tumsa un gaisma? Kurus tavas dzīves aspektus varētu apzīmēt kā gaismu un kurus – kā tumsu? Pārdomā, ar ko ir saistīta tava atbilde. _____

Šajos pantos Pāvils sāk pretstatu sēriju diena/nakts un tumsa/gaisma (pretstats posts/glābšana ir ietverts 3. pantā). Neticīgie būs pārsteigti par gala laika notikumiem, bet ticīgie nebūs pārsteigti. Kāpēc? Jo viņi dzīvo gaismā. Bībele ir „manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem” (Ps. 119:105). Pravietojumi ir doti, lai mums būtu pietiekami informācijas, lai būtu garīgi sagatavoti tam, kas stāv mūsu priekšā.

Sagatavošanās otrajai nākšanai ietver nopietnu laika pavadīšanu, pētot Dieva Vārdu. Sagatavoties nozīmē krāt mantu Debesīs. Sagatavoties nozīmē ik dienas nodoties Kungam.

Mūsdienu pasaulē ir daudz aizraušanās iespēju, sākot ar darbu līdz pat e-pastiem, izklaidēm, visdažādākajām narkotikām un cita veida „garastāvokļa uzlabotājiem”. Pāvila aicinājums ir atnācis līdz mums pa laika koridoru. Noliec aizraušanos malā. Noliec Dieva Vārdu pirmajā vietā savā dzīvē, un tevi nepārsteigs notikumi, lai arī cik negaidītā laikā tie sāksies. _____

PASTĀVĪGA MODRĪBA (1. TES. 5:6-8)

Izlasi 1. Tes. 5:6-8. Kā salīdzinājums ar piedzērušo un skaidrā prātā esošo palīdz mums labāk saprast sagatavošanos Jēzus otrajai nākšanai? _____

Pāvils iesāk 6. pantu ar „tāpēc” vai „tātad” – atkarībā no tulkojuma. Viņš ir nopamatojis to, ka patiesie Jēzus sekotāji ir gaismas un dienas bērni. Šīs dienas pantos viņš turpina metaforu, lai pārliecinātu viņus, būt vēl gatavākiem Jēzus nākšanai. Lai gan 7. pants mazliet novirzās no tēmas, 6. un 8. pants iedrošina tesalonīkiešus būt nomodā, skaidrā prātā un apbruņotiem priekšā esošajiem izaicinājumiem.

Pāvils sāk ar pretstatu gulēt/būt nomodā. Tāpēc, ka ticīgie „pieder dienai”, viņiem nevajadzētu gulēt, jo gulēšanai ir domāta nakts. Pāvils, protams, izmanto salīdzinājumus kā metaforas. Miegs šajā gadījumā ir metafora garīgam slinkumam vai intereses trūkumam (10. pantā šī metafora attiecas uz nāvi). „Negulēsim” oriģinālā nozīmē „pat nesāksim” gulēt. Pāvils pieņem, ka viņi jau ir nomodā, bet iedrošina saglabāt modrību arvien vairāk un vairāk.

Tad Pāvils iedrošina viņus būt skaidrā prātā, nevis piedzerties. Senajā pasaulē skaidrs prāts bija simbols filozofiskām spriešanas spējām. Pāvils grib, lai tesalonīkieši pārdomātu un būtu uzmanīgi, skaidrojot Rakstus. Daži izmanto Biblii laiku nosprausšanai un dažādiem prātojumiem. Pāvils vēlas, lai ticīgie tā vietā pievērstos tam, ko Raksti runā par viņu pašu garīgo sagatavošanos. Salīdzinājums ar piedzērušo un skaidrā prātā esošo var arī norādīt uz ētisku atturību, uz ko viņš centās pamudināt 1. Tes. 4:1-12.

Diena saistās ar nomodu un skaidru prātu. Cilvēki guļ nakti un parasti viņi naktī arī piedzeras. Bet 8. pantā Pāvils pārslēdzas uz tēlainu salīdzinājumu ar militāru sardzi. Sargiem ir jābūt nomodā un skaidrā prātā visu laiku, gan dienu, gan nakti. Tāpēc kareivjiem ir jāpārsniedz normas, kad runa ir par modrību. Pāvils sagaida kaut ko līdzīgu no kristiešiem – lai viņi pārsniedz normu, kad runa ir par sagatavošanos otrajai nākšanai. Un, līdzīgi kareivjiem, kristiešiem, ieņemot savu posteni, vajadzētu aplikt visu savu bruņojumu.

Izlasi Pāvila vārdus šajos pantos, it kā tie būtu rakstīti tev personīgi un nevienam citam. Kā tu šos vārdus īstenotu dzīvē? Tas ir, kam tavā dzīvē vajadzētu mainīties, lai tu varētu izdarīt to, ko Pāvils saka? _____

IEDROŠINIET CITS CITU (1. TES. 5:9-11)

Kā mēs redzējam 1. Tes. 5:1-11, Pāvils izmanto veselu pretstatu sēriju, lai ilustrētu abas tiesas puses, kad atgriezies Jēzus. Mūsu šodienas pantos (1. Tes. 5:9-11) Pāvils runā par pretstatu starp dusmām un glābšanu. Ticīgie var ar pašāvēību raudzīties uz pēdējām dienām, jo Kristū ir drošība, ka viņi ir gaismas bērni.

Izlasī 1. Tes. 5:8-11. Kas ir galvenā vēsts šajos pantos? Par kādu cerību Pāvils runā un kāpēc mēs varam pieprasīt to sev? Kā šajos pantos atklājas evaņģēlijs? _____

Mūsdienās daudzi domā, ka Bībeles uzskats par Dieva dusmām vairāk atspoguļo tā laika kultūru, nevis patiesību par Dievu. Tomēr tā ir nepareiza izpratne. Dievs Bībelē patiešām ir pielāgojis Savu patiesību cilvēces valodas ierobežojumiem, bet doma par Dieva dusmām nav atklāta tikai senākajās Bībeles daļās – arī Jaunajā Derībā tā ir plaši izplatīta. Tā ir izteikta ar Jēzus lūpām (Lūk. 21:23, skat. arī Jāņa 3:36), ar Pāvila spalvu (Rom. 1:18, 1. Tes. 1:10) un Atklāsmes grāmatas vizijās (Atkl. 6:16, 17; 15:1). Tāpēc mēs nevaram ignorēt šo domu. Tā noteikti izsaka kaut ko ļoti svarīgu par Dievu un par glābšanas plānu.

Lai gan mēs tagad nevaram iedziļināties šajā jautājumā, mums ir jāsaprot, ka Dieva dusmas nav nesaprātīga, impulsīva tieksme. Dieva ceļi nav mūsu ceļi (skat. Jes. 55:8, 9). Bībeliskā izpratne par Dieva dusmām vairāk līdzinās tautas vajadzībai pēc taisnības attiecībā pret likuma pārkāpējiem, kas ļaunprātīgi izmanto un apspiež citus. Tie, kas neatkāpjas no ļaunuma, tiks sodīti un iznīcināti. Tā kā mēs visi esam pārkāpuši Dieva likumu, mums būtu jāsaņem nāvessods, ja nebūtu Kristus dzīves, nāves un augšāmcelšanās.

Tā ir labā vēsts par Dieva dusmām, kas staro no 1. Tes. 5:8-11. Dieva nolūks ar mums nav „dusmas” vai nosodošs spriedums, bet žēlastība un glābšana. Tas ir iemesls, kāpēc Pāvils uzskata, ka Dieva dusmas, pareizi saprastas, ir drīzāk iemesls iedrošinājumam, nevis bailēm (1. Tes. 5:11). Kristū mums nekad nebūs jāstāpās ar Dieva dusmām, jo pie krusta Jēzus ar tām sastāpās mūsu vietā.

Stāsti labo vēsti!

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Ir vajadzība būt modriem. Mūsu pašu sirds ir viltīga, mūs apņēm cilvēciskās vajības un nespēks, un sātans ir nopietni apņēmis mūs iznīcināt. Mēs dažkārt neesam nomodā, bet pretinieks neslinko nekad. Zinot viņa nenogurstošo modrību, negulēsim kā citi, bet būsīm nomodā un skaidrā prātā.” Elena Vaita „Liecības draudzei”, 5. sēj., 409. lpp.

„Šķiet, daži uzskata, ka viņiem ir jāiztur pārbaudes laiks un jāpierāda Kungam, ka viņi ir reformējušies, pirms viņi var pieprasīt Viņa svētību. Bet .. Jēzum patīk, ka mēs nākam pie Viņa tādi, kādi esam – grēcīgi, bezpalīdzīgi, atkarīgi. Mēs sakām, ka esam gaismas, nevis nakts vai tumsas bērni. Kādas tad mums ir tiesības neticēt?” E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 3. sēj., 150. lpp.

„Daudzi, kas saucas kristieši .. dzīvo pasaulē. Viņu ticība pavisam maz ierobežo viņu izpriecas. Apgalvodami, ka ir gaismas bērni, viņi staigā tumsā un ir nakts un tumsas bērni.” E. Vaita „Liecības draudzei”, 1. sēj., 404. lpp.

„Pasaule, kas rikojas tā, it kā Dieva nebūtu, un ir pilna ar savtīgām nodarbēm, drīz piedzīvos pēkšņu iznīcību un nevarēs no tās paglābties. [...] Dejojami un dzīrodami, dzerdami un smēķēdami, nododamies savām dzīvnieciskajām tieksmēm, viņi dodas uz nokaušanu kā vērši.” E. Vaita „Evaņģēlizācija”, 26. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet jautājumu: ja Kristus atgrieztos rīt, vai tu būtu gatavs vai gatava? Pārrunājiet savas atbildes un iemeslus, kāpēc šī atbilde ir tāda.

2. Pārskatiet savas atbildes uz pirmdienas noslēdzošo jautājumu. Kā mēs varam saglabāt neatliekamības apziņu, tajā pašā laikā esot „normāli” sabiedrības locekļi?

3. Cik lielā mērā adventistu fokusam uz laika galu ir bijusi pozitīva vai negatīva ietekme tavā dzīvē? Kā tavi uzskati par gala laiku ir mainījušies, gadiem ejot? Kāpēc izpratne par glābšanas plānu un taisnošanu ticībā ir tik svarīga, lai saprastu pēdējo dienu notikumus?

KOPSAVILKUMS:

1. Tes. 5:1-11 Pāvils aicina pilnīgi nodoties, lai sagatavots Jēzus otrajai nākšanai. Pieņemot evaņģēliju, mēs kļūstam par gaismas bērniem. Izdzīvojot evaņģēliju ticībā, cerībā un mīlestībā, mēs kļūstam arvien līdzīgāki Jēzum. Ja mēs būsīm gatavi mirt Kristū šodien, tad būsīm arī gatavi, ja Jēzus atnāks šodien.